

ca. 250 mio. kr., og heraf kom de 125 mio. kr. fra den ordinære drift. Disse opsparede midler gik jo simpelt hen ind i det nystartede HS.

Rigsrevisionen nævner, at der på et tidspunkt i 1994 var tvivl om, hvorvidt hospitalet kunne klare rationaliseringskravene for det følgende år, altså 1995. Af materialet fra det sidste budgetopfølgingsmøde, ministeriet afholdt med hospitalet en måned før overgangen til HS – altså i november 1994 – fremgik det, at direktionen nu havde fordelt rationaliseringskravene for 1995 på hospitalets enkelte centre, og direktionen forventede, at 1995-regnskabet ville balancere, uden at man var nødt til at bruge af de opsparede driftsmidler.

Jeg har godt villet besvare spørgsmålet så grundigt for at gøre det klart, at man ikke med føje kan påstå, at staten afleverede et Rigshospital med allerede eksisterende budgetproblemer. Jeg synes heller ikke, det er rigtigt at påstå, som hr. Erling Oxdam gør, at man kan finde støtte for det synspunkt i Rigsrevisionens redegørelse.

Tove Fergo (V):

Jeg har meget svært ved at få fat i, om ministeren siger, at der var orden i økonomien på Rigshospitalet, da staten overdrog Rigshospitalet til hovedstadens befolkning; det kan jeg ikke rigtig finde ud af. Men én ting kan jeg i hvert fald se, og én ting ved jeg, nemlig at det, der tynger og er udgiftskrævende, er personalelønninger.

Som jeg hørte det, sagde ministeren, at man havde et overskud, som blev overdraget til Hovedstadens Sygehusfællesskab. Men alligevel vil jeg godt citere nogle oplysninger fra sidste nummer af Sygeplejersken. Der var gennemsnitligt 15 pct. færre patienter pr. omsorgsperson på Rigshospitalet i perioden 1992-1995. Personalet er blevet forøget med 11 pct. i den samme periode, men der er udført 4 pct. færre operationer, og der er blevet udskrevet 5 pct. færre patienter. Hvordan hænger det sammen med, at forretningen skulle give overskud, som ministeren siger? Større omkostninger og mindre produktion, hvordan hænger det sammen, fru minister?

Sundhedsministeren (Birte Weiss):

Jeg synes ikke, det kan være så svært at forstå det svar, jeg gav. Det fremgik jo helt klart af det, jeg sagde, at staten ikke afleverede et Rigshospital, som var på hælene. Der var ikke de store budgetproblemer, som man nu, hvis man repræsenterer Københavns Kommune, forsøger

at skyde fra sig, og jeg vil godt gentage, hvad jeg sagde før, at man ikke kan finde støtte for det synspunkt i Rigsrevisionens beretning.

Så vil jeg også godt sige, at tanken om, at staten skulle gribe ind og løse hospitalets økonomiske problemer med en bevilling, er efter min opfattelse i helt usædvanlig dårlig harmoni med Rigsrevisionens beretning. Det, beretningen påpeger, er ikke, at hospitalet har for få ressourcer, men at man ikke bruger dem tilstrækkelig effektivt, og det, som jeg før kaldte en fælles interesse – og forhåbentlig også en fælles bestræbelse – er, at de ressourcer, der tildeles, også skal bruges topeffektivt.

Erling Oxdam (V):

Jeg føler stadig, at jeg ikke har fået et fuldstændigt svar på det stillede spørgsmål, selv om vi har fået mange oplysninger af ministeren.

Det spørgsmål, jeg har stillet, er, om de sparemaal, man satte sig i 1992 for perioden 1993-1996, er blevet opfyldt. Vi ser jo – jeg vil ikke sige dagligt, men meget ofte – at der er en ny skandale på vej, fordi man ikke overholder budgetterne på Rigshospitalet, og det er det, der vækker bekymring i de to kommuner, der er tilsluttet HS og udgør interessenterne. Derfor vil jeg gerne have en udtalelse fra ministeren om, hvad man vil gøre, hvis der fortsat er underskud, og Rigshospitalet altså ikke har overholdt sparemålene.

Sundhedsministeren (Birte Weiss):

Hvis der spørges, om man kan gå til finansministeren og hente yderligere penge, er svaret, at man gør regning uden vært. Det ville være en usædvanlig dårlig idé, som jeg sagde før, og derfor må Rigshospitalet selv klare sine kommende økonomiske problemer, hvis der skulle dukke nogen op.

Samtidig vil jeg også godt sige, at det ikke er sådan, når man ser på statsrevisorernes konklusion, at man kan påpege, at der skulle være belæg for at afsætte flere statslige midler til Rigshospitalet. Derfor synes jeg, at hvis der er yderligere tvivl i Frederiksberg Kommune, må Frederiksberg Kommune gennem sine repræsentanter i HS-bestyrelsen skaffe flere oplysninger, og jeg står meget gerne til rådighed med via Sundhedsudvalget at videregive alle de oplysninger, som måtte komme, og som er velegnede til en beskrivelse af situationen.

Hermed sluttede spørgsmålet.